

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политическо-общественъ и културенъ животъ.

Тарифа на обявяване:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
съдебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитости,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Пътят къмъ резултатна работа

Единъ принципъ, единъ законъ неотменимъ и въченъ, е било всъкога въ сила—Правото на по- силния. Винаги и въ живота на човѣка, и въ той на организирани общества, упътвалъ е оня, който е могълъ да се наложи — съ силата на духа, съ силата на физиката си. Отъ друга страна материално-благоденствие, стопански разцвѣтъ на една държава, на единъ градъ, сѫ били най здравата, необходимата и най-мощната база да се наложатъ политически и духовно надъ другите, да обосноватъ и извоюватъ правото си, което за служаватъ.

Днесъ когато Сливенъ системно се проваля отъ една по-грѣшна държавна политика и жестоко се огъва подъ ударите на общата стопанска криза, когато Сливенъ ще трѣба да обоснове и отвоюва правото си — да се създаде той 31000 градъ като важенъ административенъ центъръ, да намѣри поминъкъ и благосъстояние на гражданинъ си — явява се въпросъ — по кой путь най-правъ, най-прѣкъ и най-важното, най-целесъобразенъ, ефикасенъ и достоенъ, ще може да стори това.

Не може и небива като единственъ или най-важенъ аргументъ за правото ни да служи това, че нѣкога тукъ сѫ се родили — войводите х. Димитъръ и Хитовъ, поета на бунта за свобода Чинтуловъ, първия индустриалецъ Добри Фабрикаджиетъ и др. Това е лъшънъ романтизъмъ, сантиментални пози, жалькъ хленчъ или въ най-добрия случай, отживѣлъ времето си хилавъ аристократизъмъ, застиване върху лаврите и славата на миналото, съ която днешните сливенци справедливо могатъ да се гордеятъ, да черпятъ сила и куражъ, но не и да го въздигатъ въ победенъ аргументъ, когато се борятъ за града си. — Ясно е — путь на романтизма на миналото, на сантименталните делегации трошки по министерските врати тукъ и тамъ, на обещанията на „влиятелни“, ще трѣба категорично да бѫде напуснатъ.

Остава другия путь — да създадемъ Сливенъ днесъ стопански силенъ, да откриемъ съществуващите, но изоставени обекти и възможности, да използваме широко естествени и богати източници на стопанско благосъстояние, да създадемъ поминъкъ на обѣд-

Изложба на Сираќ Скиитникъ

Утре 24 т. м. въ галерия „Аксаковъ“ се открива художествената изложба на големия български художникъ — нашъ съгражданинъ г. Сираќ Скиитникъ.

Изложени сѫ скици и впечатления отъ Гърция. Изложбата ще продължи до 14 априлъ. Препоръчваме я съ удоволствие на всички сливенци, които биха посетили София презъ то-ва време.

Нови 22 милиона лв за пътищата въ областта

За нуждите на пътищата въ областта, сѫ отпустнати нови 22 милиона лева, или всичко за тая година 44 мил. лв., т. е. десетъ пъти повече отколкото въ миналите години.

При разпределение новите кредити, надѣваме се, че пътищата около Сливенъ не ще бѫдатъ забравени.

Изъ електропроизв. централа „Х. Димитъръ“

На 31 т. м. ще се състои годишното събрание на електропроизводствената кооперация „Х. Димитъръ“. Въ дневния редъ на събранието фигурира даване мандатъ на управата за постройка на турбо-електрическа централа, единъ въпросъ, чийто разрешение не търпи повече отлагане, предъ видъ нуждата отъ повече и евтина електрическа енергия за нуждите на града. Днесъ к. в. ч. за освѣтление се продава на гражданинъ по 9 лв., цена висока, поради обстоятелството, че енергията се добива отъ скъпо чуждо гориво. При създаването на нова турбо-електрическа централа, ще се консумира въглища отъ близките мини, ще се създаде първиченъ за околното население, ще се разработятъ мините, и гражданинството, както и индустрията, ще иматъ евтина енергия 5 — 7 лв. к. в. ч. за обикновенни и 15 — 3 лв. к. в. ч. за индустриални цели.

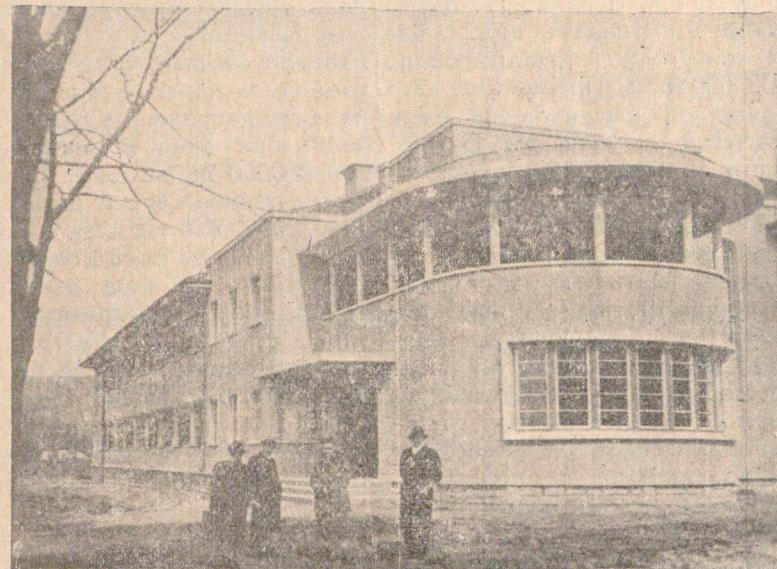
Очаква се, че гражданинството ще се заинтересува по този големът и отъ значение за града и тамъ, да чакатъ този и онзи, намѣсто да се впрегнатъ въ работе.

Но по пътя на този стопански просперитетъ за града ни, пътъ и на неговото спасение, не се върви съ лачените обуща на книжни планове само, които да висятъ като красиви оказия, на дълбокомъждрени приказки, — искатъ се здрави опинции на практическийядътъ, нуждни сѫ силните ръце на копачите, нуждна е ржководящата воля, куража на ония, които стоятъ въ управата на града. Евтиното и банално извинение „Нѣма срѣдства“, е несъстоятелно. Въпроса е съ ограничения срѣдства на онова, което се има въ момента да се постигне нуждното, като не се забравя, че онова, което се дава отива за стопански рентабилитетъ на създаденото. Нуждено е още, да се счупятъ много лични интереси, мания, амбиции, — да се убие прочутия „сливенски инатъ“, разпокъсаностъ, разденение на силите, и се впрегнатъ всички на работа съ една воля, съ една задача, съ една цель — да направятъ Сливена стопански силенъ и цвѣтущъ, а отъ тукъ — да видятъ родния си градъ зачитанъ, гордъ и щастливъ.

Часътъ за работа звѣни — работниците сѫ где сѫ?

Г. Н. Ноевъ

Часть отъ новопостроения общински хотелъ при лѣковитите сливенски минерални бани

Сградата е окончателно привършена и е истински комфортенъ хотелъ, съ 57 стаи, открита и закрита сълнчеви тераси, съ топла и студена вода въ всѣка стая, електрическо освѣтление и луксозна мебелировка, които ще задоволи и най-взискателните посетители. Въ най-скоро време басейнът ще бѫдат преустроени съ достатъчно кабини и чистателно отдѣление, за възможни 2000 къпания дневно.

Отъ всѣки путь на бани ще се откриватъ чудно-красиви картини на гордия Сливенски балканъ, съ вѣчно промънчиви цветове на примамващите душата „Сини камъни“.

Празникътъ на гимназията

Празникътъ на дветѣ гимназии тая година поради особните грижи и хубавото време бѫше отпразнуванъ много тържественно. Межката гимназия бѫше декорирана съ знамена и зеленина, които придаваха особенна приятност на нашата „Алма матеръ“. Въдниятъ преди празника, дветѣ гимназии посетиха дома на своя патронъ Д. П. Чинтуловъ, где то положиха венецъ, а отъ тамъ въ стройни редове се отправиха за гробищата, за да се поклонятъ предъ тленните останки на скъпия покойникъ. Следъ отслужване на панаходата и изсвирване на „Коль славенъ“ отъ военната музика, съмъсъ ученички хоръ изпѣ „Вѣчна паметъ“. На край ученика отъ VIII кл. Стоянъ Боянъ произнесе прочувствено слово за дѣлата на великия българинъ — учителъ, бунтовникъ и покровителъ на гимназията. Отъ гробищата, ученичките съ своите музики, начело съ военната, въ стройни редове минаха презъ града. Големиятъ редъ и отличната маршировка, будеѧ възхищение у гражданинъ. Особено се отличиха ученичките музиканти, които така чисто и ритнично свирѣха своите хубави маршове, че правеха впечатление на стари и дълго обучавани музиканти. Харесаха се също и фанфарите на девическа гимназия. Въ двора на гимназията г. директора Бончевъ произнесе слово, преизпълнено съ възторгъ въ служба на родината и апель къмъ учащите да следватъ пътя на своя патронъ, пътъ на възходъ и преданностъ къмъ отечеството. Мощно „ура“ заглуши последните думи на г. Бончевъ.

На деня на празника 22 мартъ, предъ строенето въ училищния дворъ ученички и ученици, г. директора произнесе голема вдъхновена речъ. Да пребиде дѣлото на Чинтуловъ!

Областната електрическа централа въ Сливенъ

Следък закон за електрификацията на България, инициативата за строежа на електрически централи, като че ли мина в ръцете на държавата. Ако преди няколко години постройката на централа край Сливенъ, зависеше само от наличността на съдъства, днесъ това е въпросът и на единъ о б ътъ електрификационенъ планъ на държавата. Ето защо, този жизненъ за стопанството и економическото повдигане на Сливенъ въпросът, днесъ тръбва да занимава всички сериозънъ сливенецъ.

Известно е, че Сливенъ е индустриски градъ. На първо време въ Сливенъ могат да се консумират общо около 4000000 К.В.Ч. Поради това, като обектъ за пласиране на електрическа енергия въ Бургаската област, Сливенъ държи първо място и погледите на две съществуващи на близо електрически централи съ от-правени къмъ него. Не е чудно защо се правят всички маневри да се включи Сливенъ къмъ едната или другата централа. Правят се смѣтки, говори се за електрическа целесъобразност, за да се получи само правото за ползване. Ако това въ миналото бъше по-мъжко, понеже мъжни фактори оказаха и можаха да наложат своето схващане, днесъ това е въпросът само на една заповѣдь и всъко искане да се изправи сѫщото ще бъде въ последствие може би късно. Защо по-добре е да предваришъ едно решение, отъ колкото да го коригирашъ. Ето защо е необходимо да се обърне внимание на мъжните фактори, за да не би да се изпусти моментъ.

За Сливенъ главно проявява интересът дветъ централи: „Адреъ“, край Бургасъ, на мина „Черно море“, а другата край гара Раковски на мина „Вулканъ“. Първата съ своятъ далекопроводъ 15000 волта е стигнала до Карнобатъ, а втората съ 6000 V до Ст. Загора. Въ техническо отношение, обаче и за дветъ централи — Сливенъ е много отдалеченъ и неудобно е включването му нито къмъ една отъ тяхъ. Днесъ въ Германия, и изобщо, гледатъ района на една областна електрическа централа да не е по-голямъ отъ 100 км. въ диаметъръ и то предимно отъ стратегически съображения. Тамъ

напоследъкъ се стремятъ да снабдятъ всички по-големъ индустриски центъръ съ собствена централа. Дългите далекопроводи не съ много стабилни, изложени съ на атмосферни влияния, гръмъ, бури и чести скъжания, а известно е, че всъка най-малка повреда, която причинява спиране на тока, оказва зловръдно влияние въ производството на индустрията. Сливенъ отстои на около 100 км. отъ първата и на около 110 км. отъ втората и най-важното, че е разположенъ на периферията, на границата между дветъ, което създава несигурното му електроснабдяване. Ако приемемъ, че далекопроводът биха се построили, за които е наложително едно напрежение отъ 60000 волта, при една съдъдна цена отъ 300000 лв. за км., излиза, че въ първия случай ще струва 30000000 лв., а въ втория — 33000000 лв. Една нова 2000 к. с. парно турбинна централа въ Сливенъ, комплектъ, ще струва само около 16000000 лв. Значи, независимо, че е по-евтино, постройката на самостоятелна централа, има още и следните предимства. Въ околността на Сливенъ има богати залежи отъ камени въглища, които могатъ непосредствено да се използватъ за производство на електрическа енергия. При годишно производство отъ 4000000 К. В. Ч. и въглища съ 3500 калории топлинна стойност, ще съ нуждни сърдно около 6000 тона въглища годишно. Набавянето на тия въглища означава до пълнително едиъ новъ приходъ на много семейства, което влече следъ себе си и повдигане благосъстоянието на града и околността. За създаване плодородността на околните полета, предимно „Красаво поле“, е необходимо изкуственото му напояване. Това е възможно чрезъ използване на подпочвените води — най-добре съ електромоторни помпи. За това, обаче, е необходимо евтина енергия, която може най-добре да се получи отъ собствената електрическа централа.

Постройката на областната електрическа централа въ Сливенъ, ще спомогне за издигането му като помощенъ центъръ при електроснабдяване на ю. и. България. Същата ще обхване

въ първо време Ямболъ и Н. Загора, а въ последствие ще заключи проектирания пръстенъ отъ 60000 волта въ долно-дунавската и балканска област. По този начинъ, освенъ енергията, която ще пласира въ Сливенъ, тая централа ще електроснабдява и близките градове и села. Приходитъ отъ продажбата на електрическа енергия на околните центрове, макаръ и да отива за техническо подобре на самата централа или повдигане и рационализиране на мероприятия, засъщни лично Сливенъ, косвено ще повдигатъ благосъстоянието му и ще спомогнатъ за издигането му като мощенъ стопански факторъ.

Ето защо, като начало за икономическото повдигане на Сливенъ е построена между дветъ, което създава несигурното му електроснабдяване. Ако приемемъ, че далекопроводът биха се построили, за които е наложително едно напрежение отъ 60000 волта, при една съдъдна цена отъ 3000000 лв. за км., излиза, че въ първия случай ще струва 30000000 лв., а въ втория — 33000000 лв. Една нова 2000 к. с. парно турбинна централа въ Сливенъ, комплектъ, ще струва само около 16000000 лв. Значи, независимо, че е по-евтино, постройката на самостоятелна централа, има още и следните предимства. Въ околността на Сливенъ има богати залежи отъ камени въглища, които могатъ непосредствено да се използватъ за производство на електрическа енергия. При годишно производство отъ 4000000 К. В. Ч. и въглища съ 3500 калории топлинна стойност, ще съ нуждни сърдно около 6000 тона въглища годишно. Набавянето на тия въглища означава до пълнително едиъ новъ приходъ на много семейства, което влече следъ себе си и повдигане благосъстоянието на града и околността. За създаване плодородността на околните полета, предимно „Красаво поле“, е необходимо изкуственото му напояване. Това е възможно чрезъ използване на подпочвените води — най-добре съ електромоторни помпи. За това, обаче, е необходимо евтина енергия, която може най-добре да се получи отъ собствената електрическа централа.

Инженеръ Ник.

Православието тържествува

Миналата недѣля — 17 т. м. бѣ недѣля на православието, утвърдена съ побѣдата на истина, на църквата и православието въ времето на седмия (и последен) вселенски съборъ презъ 787 година. На тия съборъ било окончателно изяснено, оформено и утвърдено църковното учение. Съборени били всички ереси, лжесъчения, разколи и секти. За споменъ на това велико събитие е било наредено да се празнува във всъки недѣля на православието.

Следъ по последните войни въ свѣта, а сѫщо и въ Европа, се забеляза едно западане на религиозния животъ. Отъ нѣколко години, обаче, насамъ, благодарение неуморимата ревност на свещеници и миряни, на просвѣтната и социално — благотворителна дейност на множеството християнски правд-ва и братства, всрѣдъ народа ни се забелязва едно за- силване на религиозния животъ. Въмѣсто сѫдилищата, затвори-тъ и кръчмите, пълнятъ се църкви-тъ и салони-тъ за беседите, сърдцата и душите съ свѣтли-на, вѣра и любовъ.

Резултатътъ отъ тая дейностъ съ ясно видѣха миналата недѣля — както въ Сливенъ тъй и въ цѣла България: хиляди и милиони християни сѫ се приобщили съ светите тайни.

Единъ добъръ признакъ.

Иером. Неофитъ Тулешковъ.

ДЕТСКИТЪ КУХНИ

Всички се възхищаваме отъ това тъй навременно и благородно дѣло — да се хранятъ 1000 гладни деца, но малкина иматъ представата колко трудъ, усилия и време струва то на тия, които го изнасятъ на плешищъ си.

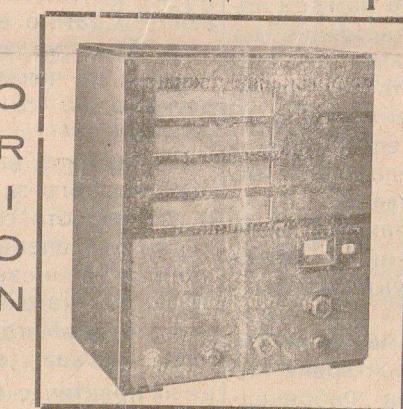
Посетихме съ единъ главенъ учител детскитъ кухни въ ка- зармите, дето се приготвя храната за ученическите трапезарии, посетихме и склада, пълни съ картофи, лукъ, бобъ, оризъ и др. и останахме изненадани отъ огромната работа, която се върши тамъ всъки денъ. За да се приготви една обядъ отъ постно ядене съ картофи напр., сѫ нуждни: 400 кгр. картофи, 50 кгр. лукъ, 20 кгр. олио, 2 кгр. червенъ пиперъ и 10 кгр. соль. Изяждат се и 250 кгр. хлѣбъ. Когато яденето ще е съ месо, поставя се 125 кгр. месо, 100 кгр. бобъ или 200 кгр. картофи, 20 кгр. масъ и сѫщото количество лукъ, соль и пиперъ.

Нашите домакини ще разберат най-ясно какво значат тия цифри, какво значи да се обелятъ 400 кгр. картофи и да се нарежатъ 50 кгр. лукъ. И това всъки денъ. Често за работа въ кухнята са мобилизираны всички свободни воиници. Готоватъ сѫ принудени да започватъ работата си отъ 3—4 часа сутринта. Храната се разнася съ 4 походни кухни, въ

Б. Дръндаровъ

Съобщавамъ на почитаемите Радиолюбители, че взехъ представителството за Сливенъ на

Царя на Радиоапаратитѣ

който съ своя естественъ тонъ и селективностъ ще задоволи и най-изтънчения вкусъ.

Съ почитъ: П. Д. БАКЪРДЖИЕВЪ

печатница „Балканъ“ — Сливенъ

Г. Гюмезовъ.

По снѣжните поляни на Чумерна

Зимна нощъ. Звездите, като че трѣпятъ отъ студа, който бѣ сковалъ земята. Къмъ по-лунощъ напуснахме селото и потеглихме за планината. Стрѣмната пътека криволичаше отъ страни на дълбокия долъ. Трѣбаше да се бѣрза, защото дѣдо Лазарь, водача — бѣ строго разпредѣлилъ времето. А пътъ ни предстоеше дълъги.

Групата имаше за цель да се покачи на въ Чумерна и се полюбува на зимната гледка, която планината открива. Понова време зимния спортъ не бѣ познатъ. Красотата, която планината крие презъ зимата, малцина познаваха.

Трѣперащъ звездъ още бѣлешукаха, когато се отзовахме на широко равнище про-резано съ суходолища.

— „Харманъ-гидикъ“, нѣко-га тукъ е имало харманъ, каза дѣдо Лазарь, и като даде гърбъ къмъ вѣтра, напълни лулата си и щракна съ големия си

чакмакъ.

И наново групата запъпля. Следъ усиленъ ходъ — навлѣзохме въ разрѣдена едра букова гора. И следъ стрѣмъ завой, се отзовахме на широко равнище обградено съ гъста гора. Започна да се зазорява.

— Это и „Дивенджа“, поде-дѣдо Лазарь, — тукъ преди много години, турци сѫ постъкли цѣла сватба. Дошли сватбари отъ Загоре въ селото ни за булка. Излѣзли близки и родници да изпратятъ булка и сватбари. А турцитъ отъ нашето и околните села, причакали сватбаратъ на това място и ги избиватъ. Това сѫ гробоветъ останали за показъ отъ онова страшно за народа ни време...

Разсъмна се. Небето бѣ ясно. Тежки сиви мѫгли се стелѣха надъ низинитѣ.

Дѣдо Лазарь изгледа планината. Вслушаха се и отсече:

— Буря има горѣ. Чухте ли какъ бучи гората? — и като мет-

на кожухчето си на рамо, пое по нанагорницето. Студътъ бѣ големъ. Като че ли съ тънки игли бодеха лицата ни. Картиниятъ бѣзо се смѣняваша. Бу-кака обезлесенъ, искреще отъ скрежъ и снѣгъ.

— Это и „Равна“ — каза водача. Това бѣ голема — поляна съвръзана съ въ „Кичеста“. Приминахме Силенъ — неочакванъ вѣтъ ни посрещна на „Кичеста“. Предъ насъ балкана почиваща подъ снѣжната си покривка — събираще сили за презъ пролѣтъта. Гората сѫщо заснѣжена, искреще съ блѣсъка на чисто сребро. Дѣдо Лазарь-застаналъ на върха, сочеше съ тоягата си селцата загубени изъ долината. Показваше, върхове, поляни, долини.

— Виждате ли оная поляна, по която се виждатъ като гѣби камъни? Това е „Чакалница“. Голема поляна е, а и много висока. Водата ѝ цена нѣма. И следъ това продължи:

— Отъ тукъ ще се слушнемъ презъ гората. Ще пресечемъ „Кермедчи-мандра“ и презъ „Диканарника“, ще се спуснемъ право на мина „Свинска глава“.

Заспускахме се по нанадолището и навлезохме въ гората. Пътя ставаше все по труденъ. Затрупаната съ дебель снѣгъ пѫтека не личеше. Само опитнотооко на тоя, който я познаваше можеше да я проследи. Тя водеше презъ девствена гора — непозната на брадвата. Столетни буки, сплели високо клони-ти си, окичени съ имель и снѣгъ, изглеждаха на приказни арки. Изведнажъ дѣдо Лазарь спрѣ. Даде знакъ да замълчимъ и се влуша. Нѣка-къвъ неясенъ шумъ долита отъ дълбочината на близкия долъ. Следъ малко се чу трѣсъкъ, който напомняше трошени на клоне. И до като съобразимъ, току предъ насъ из-подъ снѣга изникна грамаденъ еленъ, цѣлъ измокренъ. Гѣста паря се видяше отъ него. Той спрѣ. Вдигна глава, поогледа наоколо и като издъхна два снопа паря изъ ноздрите си, понесе се изъ гората, — удрайки големитъ си клонести рога о дърветата.

Отъ тая случка минаха много години. Пребродихъ — много отъ родните планини, но еленъ всрѣдъ природата не срещнахъ. Сега, каза дѣдо Лазарь, време е да се нахранимъ и отпочинемъ. И безъ да каже нещо повече, заобиколи край една скала и ни отведе до висока стройна елка. Подъ снѣжната покривка тя изглеждаше

НАШАТА ДУМА

Справедливостта

Тя е вънчна. Търсена е от хората отдавна, откогато съзаживъли обществен животъ. И до днес тя е още идеалъ на хората. На истинските хора — и въ частния имъ живот и въ проявите имъ съ общественъ смисъл и замахъ. А и въ живота на народите и обществата — има една морална повеля, единъ неоспоримъ законъ — за справедливо отнасяне къмъ близнения, къмъ истината, къмъ самия животъ. Опита и примира въ въковетъ, неопровергено показватъ, че отдълният човекъ не може да я пренебрегва, че когато е правилъ това — времето и живота жестоко съ му отмъжчавали. Че и ако е оставалъ забравенъ въ собствената си нищета — силата и духа на справедливостта съ тържествуващи. Вземали съ своето, дължимото имъ.

Историята на народите показва, че държави на които хората не живеятъ и не се управляватъ въ духа на една относителна справедливост — обществена и лична, — не съ оставили исторически следи, защото имъ съ липвали силы, обществена и морална упора. Такива държави, или съ служили за торъ на новъ животъ, или съ крепали всрѣдъ вътрешни бури и сътресения — за да стигнатъ до гибелъ.

„Изтокъ“.

Свободна трибуна.

На единъ „олимпиецъ“*)

— „Престанете г. Д. Г!“, — така започва единъ „олимпиецъ“, продължавайки „не себично“ и помпозно: „Нѣмамъ намѣрение да чета лекция на Д. Г.“, „не въ обичантъ ми е да убеждавамъ“, „бихъ простишъ...“ Толкова високо се е качилъ този „олимпиецъ“, че... тона му може да се сравни само съ тоя на нѣкъй гимназистъ отъ срѣдните класове. И ни очудва „обективността“ на тая бележка. До като ние задаваме конкретно въпроса, защо съ пренебрѣгнати такова множество голѣми наши дѣци, за да се сложи бюста на Мирковича, на съ не се отговаря съ общи цитати отъ истории... Линия на отговоръ най-гъвкава, но и най-плитка! Защото, ние сѫщо бихме затрупали съ цигати отъ истории и отъ становището на нашата църква, по въпроса, г.

Ст. Ст. Кожухаровъ и, ако се хванемъ на въдицата — „пошли писатъ Россіи“, — както обича да се изразява Чеховъ.

Ние, впрочемъ, очакваме отговоръ отъ комитета; така е прието въ такива случаи, защото обществото иска единъ, наистина, обективенъ и авторитетенъ отговоръ.

Изразитъ: „организираль цѣли области за възстаніе“, „оставиль най-творчески си години въ влажните подземия на Диаръ-Бекиръ“ (когато много други оставиха и коститъ си тамъ), — „единъ отъ патриарти на нашата книжнина“, — не правягъ впечатление. Тъ само подчертаватъ Вашето пристрастие, г. Ст. Ст. К. Единъ книжовъ патриахъ, който никой не чете и не споменува и, на който единственъ духовенъ синъ изглежда сте само Вие.

на широка турска палатка или „чадъръ“, както дѣдо Лазаръ я наречаше. Той улови два клона, изтърси сънѓа отъ тѣхъ, подигна ги и извика:

—Хайде въ палатката.

Единъ следъ другъ проврѣхме се и насѣдажме подъ широката елха. Мѣсто имаше доста гъсто. Бѣ топло и уютно.

Подъ тая необикновена палатка обѣда мина весело и не забелязано. Непрекъснати бѣха разказите на дѣдо Лазара за преживелиците му по планината. Напустихме елхата и потеглихме. Бѣзъ да се покачимъ на върха и докато е време, да се заврънемъ на мина „Свинска глава“.

Заспускахме се презъ „Диканарника“ — пѣтека стрѣмна до невѣзможност. Не пѣтека, а стълбище обградено съ букъ, боръ и елхи, водяща като чели къмъ приказни дворци. На малка площадка, която пресичаше пѣтеката — посрѣдъмъ. Предъ насъ зѣеше дѣлбокъ доль. Коритото на рѣката бѣ осъено съ голѣми каменни блокове. Изведенажъ голѣмъ звѣръ съ желтеникава на петна ко-

зина, направи нѣколко смѣли скока и се подхвърли на полу-легнагия букъ. Извѣрна за мигъ глава къмъ насъ и съ още по-голѣмъ скокъ изчезна въ гората.

— Видѣхте ли го? — запита дѣдо Лазаръ, — риѣ бѣше. Голѣмъ врагъ е на еленитъ, ко-шутитъ и сърнитъ. Като котка се качва по дѣрвата и отъ се хвѣрля на гъбра на жертвите си. Но отъ човѣка се бои — добави той.

Продължихме пѣтя си. Спуснахме се въ дола и поехме пѣтя за минитъ. Пресъкохме гората и ето ни най-после на полнитъ предъ Чумерна.

Времето бѣ тихо. Слънцето скланяше къмъ хоризонта. Сънѓътъ заблѣсте съ розови оттенъци и дълги сини сънѓи: легнаха по планината. Всичко се измѣни подъ багрите на захождащето слънце. Върхътъ бѣ чистъ отъ мѣгла. Нѣщо рѣдко за него. Капризънъ е и не на празно съ му дали това име. Познать е като вечно научуренъ и винаги готовъ да изненада гостите си.

Сънѓъната покривка бѣ око-

ло 70 см. Пѣтя стана труденъ,

Културни беседи въ селата

На 17 т. м. въ селата на Сливенска окolia съ състояли 30 беседи по мероприятието на новата дѣржава и реформаторската ѹ дѣйност. Говорили сѫ: Арх. П. Пѣдаровъ, Инж. Рачо Димитровъ, Георги Гинdevъ, Злати Златевъ, Д-ръ Чомаченко, Ст. Стефановъ, Асенъ Данчевъ, Д-ръ П. Абаджиевъ, Георги Михалевъ, Спасъ Н. Спасовъ, Деню Георгиевъ, Хр. Юрановъ, Борисъ Папанчевъ, Пенко Андреевъ, Тодоръ Вирановъ, Юр. Марковъ.

Събранията съ били добрѣ посетени и ораторите изслушани съ внимание.

Специално въ Сливенъ съ изнесени 2 беседи по „Туберкулозата“ — едната отъ Д-ръ П. Абаджиевъ и другата отъ Д-ръ Юрд. Карамалаковъ при пре-пълненъ салонъ.

На 22 т. м. съ изнесени 2 беседи по благоустройството отъ Архит. П. Пѣдаровъ въ с. с. Драгоданово и Блатецъ.

Народа е доволенъ, че е зачетенъ отъ интелигенцията ни.

Една полезна брошура

„Какъ да запазимъ овощните си дѣрвета отъ болести и неприятели“ — съ такова заглавие е издаде брошура отъ М-вото на Народното стопанство, въ която се даватъ на производителите ценни съвети за запазване и добро отглеждане на овощните дѣрвчета. Брошурата се доставя безплатно, при поискване отъ: Земедѣлската опитна станция „Булев Драганъ Цанковъ“ № 4. София.

Но ние знаемъ какъ се посреща въ сливенските срѣди, тукъ въ София, писаното отъ нась и „обясненията“. Сигурно не се чели статията за „Тартифъ и Донъ Кихотъ“ въ „Изтокъ“? Моля прочетете я. И като за ирония, прочетете и подлистника за Д. Добровичъ, въ брой 24, и после... пакъ пишете.

А колкото до нишитѣ, които сте издигнали въ душата си (тукъ тя много прилича на сърцето на другъ единъ), изглежда, че тѣхния „тихъ оръль“ е толкова тихъ, че е чакъ тѣмно... Д. Г.

*) Съ настоящата статия, редакцията, — считайки, че по въпроса се писа достатъчно много, — поставя край на подвигната споръ.

За да избавимъ, обаче, ония отъ читателите ни, които не познаватъ Д-ръ М., а искатъ да иматъ мнение по спора, отъ труда да търсятъ материали, — ще дадемъ въ следния брой статия върху живота и дейността на Д-ръ М.

Цельта близка, но и силитъ на малъха. Най-после, изморени, измокрени застанахме на върха. Слънцето ни обсила съ лъчи, безъ да ни стопли, обаче. Студъ пронизваща тѣлата, а силния вѣтъ като че искаше да ни отнесе отъ върха. Но усилията ни бѣха богато въз наградени: гледките, които „Чумерна“ ни откри нѣмаха нищо общо съ тия, които знаехме отъ лѣтото и есенята...

Слѣдъ кратка почивка, потеглихме къмъ колибите на мигъ. Преди да навлеземъ въ гората и хвѣрлихме погледъ къмъ върха. Уви, гѣста мѣгла бѣ вече затулила.

Когато стигнахме при колибите бѣ се вече стъмнило. Отворихме голѣма изоставена колиба. Скоро въ широкото ѹ огнище бѣла сънѓа огньи. Дѣдо Лазаръ, който бѣ излѣзълъ, се завръна. Притвори съ грѣбъ вратата, хвѣрли дѣрвата, които носеше и добави.

— Момчета! голѣма виелица ѿ имаме.

Изсушихме си дрехитѣ. Сгрѣхме се и докато се нахранимъ,

Нови реклами харманни цигари

„Арапче“ I, II, III. и „РОДОПСКА КИТКА“ II кач.

Тѣрсете ги навсѣкѣде

Представителъ за Сливенъ Ст. Андреевъ
(бившъ Мухтаровъ дюкянъ) 3-5

За сезона
ГОЛЪМЪ ИЗБОРЪ:
Детски колички,
Автомобилчета,
Велосипедчета,
Люлки и играчки
Луксозни креватчета

Фабрикуватъ „БР. ГАБРОВСКИ“ — Русе
Представителство и складъ:
П. КАМБУРОВЪ — тел. 51.
2-5

За сведение на почитаемите ми клиентки
Съобщавамъ,

ЧЕ ДАМСКОТО ШИВАЧЕСКО АТЕЛИЕ
MODE DE PARIS

на АВРАМЪ СТОЯНОВЪ си остава на сѫщото място — пл. „Х. Димитъръ“ и нѣмамъ нищо общо съ друга додобра фирма.

Съ почитъ: АВРАМЪ СТОЯНОВЪ

II-а п. Сливенска на Н. В. Ц. Иоанна дружина

Обявление № 78

Щаба на 11 а пех. Сливенска на Н. В. Царица Иоанна дружина обявява на интересуващи, че дължността „Желѣзарь“ при дружината е вакантна.

Желающите да я заематъ да представятъ изискуемите съгласно закона за дѣржавните служители документи.

Заплаша и други възнаграждения съгласно бюджета за 1935 год.

Кандидатите да се отнесатъ направо до Домакина на дружината.

гр. Сливенъ, 16. III. 1935 год.

ОТЪ ЩАБА

буря. Жално застенаха дѣрвата, съ трѣсъкъ бурята трошеше клоните на букака и съ голѣма сила ги захвѣрляше по гората. Воя бѣ тѣ зловещи и страшни, като че ли се носеха молбите и писъците на душите, за които не имаше мѣсто, ни въ рая, ни въ ада...

Рано сутринта бѣхме готови за пѣть. Нахранихме се. Метнахме раници и поехме пѣтя за селото. Бурята бѣ отминала. Голѣми столѣтни буки бѣха съборени и разхвѣрлени изъ гората. Благодарение на водача, безъ особени приключения се отзовахме — на „Равна“. Отъ дѣлбоките дери, които вчера бѣхме оставили, нѣмаше и следа.

Наново навлѣзохме въ гората. Небето погъмнѣ. Завелъ сънѓъ. Понесе се далечень тъже. Всичко посивъ. Като сънѓи хванати единъ за другъ отъ раници и се движахме между букаци. Буря се понесе наново изъ гората и страшния ѹ вой отекаше по ридове и долища. Почивките зачестиха.

Краката отмалѣха, а силния букаций се заспушахме къмъ светлинки. Слѣдъ половинъ часъ пѣтя влѣзохме въ селото. Малко следъ това въ крѣмчата на дѣдо Хаджи, при затоплената печка, разправяхме за „Чумерна“ изъ бурята, въ която се носиха всички духове на гората.

Чумерна! Стара познайнице, познавахъ тѣ презъ есенята и пролетта, но сега, презъ зимата, тѣ опознахъ. И още повече тѣ обикнахъ.

Отгледъли, потънали въ вода,

замолихме дѣдо Лазаръ — да се спремъ въ нѣкоя кошара, и утре да се спуснемъ въ село. Старика се извѣрна. Изгледа недовѣрчиво планината. Вслушаше въ тънкото и който наподобаваше срутване на лавина и отсече:

— Нѣма време за бавяне, — и загази дебелия сънѓъ.

Заловени единъ за другъ по теглихме следъ него. Когато следъ три дѣлъти уморителни часа посрѣдъмъ предъ заслоната на надвесената скала, вече се свечеряваше. Предъ насъ въ низината блѣщукаха освѣтени прозорчета на селото. Силниятъ като че се върнаха и бѣзо се заспускахме къмъ светлинки. Слѣдъ половинъ часъ пѣтя влѣзохме въ селото. Малко следъ това въ крѣмчата на дѣдо Хаджи, при затоплената печка, разправяхме за „Чумерна“ изъ бурята, въ която се носиха всички духове на гората.

Чумерна! Стара познайнице, познавахъ тѣ презъ есенята и пролетта, но сега, презъ зимата, тѣ опознахъ. И още повече тѣ обикнахъ.

ХРОНИКА

Съ настоящия брой в. „Изтокъ“ навърши своята половина годишнина, като е излизал редовно всяка седмица въпродлжение на шест месеци въ по 4, и 3 броя въ по 6, страници. За качествеността и значението му — оставяме сами читателите да направят своето заключение. Също и по въпроса — дали е нужно за града ни съществуването на един такъв вестник, какъто считаме, че до сега не сме имали.

Умоляваме абонатите си да си внесатът абонамента, тъй като „Изтокъ“ към никакви странични приходи сътова ще се предпази вестника отъ излишни сътресения и ще се осигури и въ бъдеще редовното му излизане.

Всичко получено отива изключително за подобрене на вестника.

Сказката — концертъ на Илия Арнаудовъ — Славка Попова, поради заболѣването на г-ца Попова, — се отлага.

Започнати съя преговори съ Германия за износъ на вина. Сдѣлката ще стане на компенсационни начала. Ще бѫдатъ изнесени вина стари реколти и нови, но хубави и доброкачествени.

От страна на Родителския комитет при Девическата гимназия, на 25 т. м. — понедѣлникъ, г-жа ПЕНКА ГЕОРГИЕВА, въ салона „Зора“ ще говори на тема: „Ролята на майката при изграждането на личния и общественъ живот“.

Начало 6½ часа. Входъ свободенъ.

Пристигнала е осъта за голъмия моторъ на електрическата централа, която бѣ счупена презъ есенъта и усилено се монтира. Монтажът ще бѫде привършенъ следъ десетина дни и моторъ пустнатъ въ движение.

Образувалата се подвижна Народна опера въ съставъ 30 души подъ ржководството на голъмия оперень пѣвецъ — нашъ съгражданинъ г. Ст. Македонски и бившия главенъ диригентъ на Народната опера г. Т. Хаджиевъ, — предприема насокорутне изъ провинцията.

Опера ще посети градовете: Търново, Казънълькъ, Пловдивъ, Сливенъ, Бургасъ и др.

Намалена е минималната откупителна сума отъ трудова повинност — отъ 6000 лв. на 4000 лв.

„БРЕГЕ“

образово часовниковско заведение, София, Главно представителство на Американскиятъ РАДИО — АПАРАТИ

„КАДЕТЪ-БИЖУ“

по 2,950 лв.,

съобщава на почит. Слив. граждани, че единственъ представител за Сливенъ на Радио-„Кадетъ“ е г.

Щил. ВАСИЛЕВЪ и, че всички други, които правятъ разни машинации, макаръ и съединственъ апаратъ върхъ, то правятъ съ цели за непочтена конкуренция

Пристигна нова партида апарати.

Съ почит: „БРЕГЕ“

Сливенскиятъ съветъ, въ 500 хиляди лева. Общинскиятъ заседанието си на 22 т. м. е съветъ е възприелъ това блато-отпустнътъ 20 хиляди лева за издръжка на двата детски приюта въ града ни.

Усилено се залесява, съ рѣдко красиви и декоративни дървета, парка на Минералните бани, изработенъ отъ съгражданина ни Архит. З. Илиевъ.

На 30 т. м. Слив. клонъ отъ С. З. Децата урежда въ новия салонъ на чит. „Зора“, ГОЛЪБМА ТАНЦОВА ЗАБАВА, въ полза на детските приюти въ града.

Настоящето замѣнѧ отъблъни покани.

Неизвестенъ благодетель — сливенецъ, живущъ въ София е пожелалъ да се отпустне отъ общината ни място въ града, за построяването на старопиталище на стойност около

Подарено е място, отъ 2100 кв.

м. на действуващите и запасни офицери и подофицери отъ Сливенската община, за построяване на голѣма почивна — лечебна станция при Сливенските миниатюрни бани. Съ това си решение, общинскиятъ съветъ, изоставяйки досегашната практика — да запазва мястата около банита само за свои строежи, тръгва по единъ положителенъ пътъ, чрезъ който само Миниатюрните бани ще бѫдатъ на положението, което заслужаватъ да иматъ.

ПОКАНА

Управителниятъ съветъ на подофицерската потребителна кооперация при 11-а пех. Слив. на Н. В. Царица Иоанна дружина „Каймакъ Чаланъ“ — гр. Сливенъ, съгласно протоколно решение № 24, на основание чл. 15 отъ устава, свиква членовете си на редовно общо годишно събрание на 30 март 1935 г. 9 ч. пр. об., въ библиотеката на подофицерското събрание при дружината, при следния

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

- 1) Отчетъ на управителния съветъ за 1934 год.
- 2) Докладъ на контролния съветъ.
- 3) Освобождаване отъ отговорност управителния и контролниятъ съветъ за дейността имъ презъ 1934 год.
- 4) Приемане бюджета за 1935 год.

5) Избиране на трима членове за управителенъ съветъ на мястото на излѣзлътъ по реда си: чиновникъ Димитър Тодоровъ, чиновникъ Никола Калчевъ и подофицера Стефанъ Митевъ, съ двама запасни членове за същия и трима членове за контролния съветъ съ двама запасни за същия, за една година.

Балансъ на кооперацията и другите книжа съя на разположение на членовете за прегледъ всички присъственъ денъ и часъ въ канцеларията на кооперацията.

При липса на кворумъ (чл. 17 буква Г отъ устава) събранието се отлага за следния недѣленъ денъ на същото място и време и ще се счита законно колкото и членове да присъствуватъ.

гр. Сливенъ, 16 мартъ 1935 год.

Отъ управителния съветъ

ДОКЛАДЪ

На контролния съветъ при Подофицерската потребителна кооперация при 11-а пехотна Сливенска на Н. В. Царица Иоанна дружина „Каймакъ Чаланъ“ — гр. Сливенъ, до общото годишно събрание на членовете на същата кооперация.

ГОСПОДА ЧЛЕНОВЕ,

Съгласно чл. 60 отъ Закона за кооперативните сдружения и чл. 22 отъ устава на кооперацията, провѣрихме съмѣтките за времето отъ 1-и Януарий до 31-Декември 1934 година и намѣрихме, че всичко е записано редовно и скрепено съ оправдателни документи.

Годишниятъ балансъ и съмѣтката „Загуби и печалби“ на 31 XII. 1934 год. съя върно съставени и извлечени отъ книгите на кооперацията.

Това като Ви съобщаваме, молимъ Ви, да приемите горния балансъ и съмѣтката „Загуби и печалби“ и свободите отъ отговорност управителниятъ и контролниятъ съветъ за дейността имъ презъ отчетната 1934 година.

Председателъ: (п) Ранко Ранковъ
Членове: (подофицеръ (п) Димитър Макровъ
Подофицеръ (п) Тодоръ Анастасовъ

БАЛАНСЪ

На подофицерската потребителна кооперация при 11-а пехотна Слив. на Н. В. Царица Иоанна дружина „Каймакъ Чаланъ“ на 31-Декември 1934 година.

АКТИВЪ

Каса	73	Капиталъ	27075
Магазинъ	106636	Кредитори	28356
Тек. лихв. съмѣтки	42232	Загуби и печалби	99010
Движими имоти	5500		
	154441		154441

ПАСИВЪ

Канцеларски	1610	Продажба стоки	99360
Превозъ, почистване магазина и др.	472	Лихви Попул. банка	2376
По утвържд. устава	1158	Дивиденди	728
Амортизация инв. предмети	214		
10% резерв. фондъ върху 99010 лева	9900		
8% дивид. на капитала	1356		
Отъ чиста печалба 87754 лв.			
69% фондъ културни мероприятия за дружината	60550		
8% персонал	7020		
2% за управ. съветъ	1755		
1% за контр. съветъ	876		
20% дивид. консумация	17553		
	102464		

СМѢТКА

Загуби и печалби на 31 XII. 1934 година.

Контр. съветъ:

Председателъ: чиновникъ (п) Р. Ранковъ
Членове: (подофицеръ (п) Д. Макровъ
Подофицеръ (п) Т. Анастасовъ

Управителенъ съветъ:
Председателъ: чиновникъ (п) Д. Тодоровъ
Членове: (чиновникъ (п) Н. Калчевъ
Подофицеръ (п) С. Митевъ

Стари златни украси, пендири, махмудии, и др., купувамъ на най-висока цена. Не продавайте нищо златно до като не провѣрите цената при К. САХАКАНЪ ЧАСОВНИКАРЬ-ЗЛАТАРЬ подъ общината

Сливенско българско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 56

Известяватъ се интересуващите, че на 29 мартъ 1935 год., отъ 14 часа, въ Бургаското областно данъчно управление ще се водятъ преговори, за отдаване подъ наемъ, по доброволно съгласие, на следните училищни имоти:

1. На училищния хотелъ „Венеция“ находящъ се въ гр. Бургасъ, ул. Александровска, за време отъ 1 априлъ 1935 год. до 31 декември 1937 година, съ първоначаленъ годишенъ наемъ 80,000 лева, а за цѣлия наемъ периодъ 220,000 лева.

2. Училищните два магазина находящи се въ гр. Бургасъ, ул. Александровска, подъ хотелъ „Венеция“ за време отъ 1 априлъ 1935 г. до 31 декември 1935 г., съ първоначаленъ годишенъ наемъ за единъ магазинъ 20,000 лева, а за цѣлия наемъ периодъ за единъ магазинъ 55,000 лева.

Участвуващите внасятъ 5% залогъ върху наема за цѣлия наемъ периодъ.

Тържните книжа съя на разположение всички присъственъ денъ въ училищното настоятелство — Сливенъ.

гр. Сливенъ, 23 мартъ 1935 г.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 4414

Известяватъ се интересуващите, че съгласно обявление № 3981, публикувано въ брой 59, отъ 15 мартъ 1935 год., на „Държавенъ вестникъ“, № 16 АПРИЛЪ 1935 г., въ Сливенското данъчно управление ще се произведатъ следните търгове:

1. Отъ 9 до 10 часа, за отдаване подъ наемъ, чрезъ търгъ съ тайна конкуренция, пашата въ общинското горско пасище „Кушъ-бунаръ — Равна рѣка“, за време отъ 1 май 1935 г. до 1 ноември 1935 г., съ пространство 4,000 декара и първоначална цена 25,000 лева, върху която се дава 5% залогъ за правоучастие въ търга, който се допълня до 10% следъ утвърждането на търга;

2. Отъ 10 до 11 часа, за отдаване подъ наемъ, чрезъ търгъ съ тайна конкуренция, пашата въ общинското горско пасище „Кара-кююкъ — Седлото“, за време отъ 1 май 1935 г. до 31 ноември 1935 г. и първоначална цена 35,000 лв. върху която се дава 5% залогъ за правоучастие въ търга и се допълня до 10% следъ утвърждането на търга.

Тържните книжа съя на разположение всички присъственъ денъ въ канеларията на общината — дѣловодителъ търговетъ.

гр. С